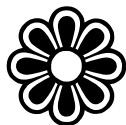

Loven om *ḥuqúqu'lláh*

BAHÁ'Í FORLAGS STUDIESERIE NR. 13

I. INNLEDNING

Huqúqu'lláh (Guds rett) er en stor lov (7)¹ og en hellig institusjon (72). Den er nedtegnet i Den Aller Helligste Bok (*Kitáb-i-Aqdas*) og er et av nøkkelredskapene når det gjelder å legge grunnlaget for Bahá'u'lláhs verdensorden og å holde dens byggverk oppe. Den har vidtrekkende forgreninger som strekker seg fra å fremme individets velferd til å understøtte den myndigheten som troens øverste ledelse har, og til å utvide dennes virksomhet. Ved å sørge for en kilde til regelmessig og systematisk inntekt for Sakens sentrale institusjon har Bahá'u'lláh sikret midlet til uavhengighet og besluttsom handling for sin tros Verdenssenter.

Ved å identifisere denne loven som «Guds rett» har Bahá'u'lláh på ny understreket at forholdet mellom menneskene og deres skaper har karakter av en pakt basert på gjensidige forsikringer og forpliktelser. Og ved å utpeke Sakens sentrale myndighet, som alle må vende seg til, som mottageren av denne retten, har han mellom hver enkelt troende og sin tros øverste ledelse skapt en direkte og avgjørende forbindelse som er enestående i det byggverk som hans verdensorden utgjør. Denne loven lar vennene se sin økonomiske virksomhet hevet så høyt at den bifalles av Gud. Den er et middel til å rense deres rikdom og en magnet som tiltrekker guddommelige velsignelser. I de generelle retningslinjene som trekkes opp, er beregningen og betalingen av *huqúqu'lláh* utelukkende en samvittighetssak mellom den enkelte og Gud (8, 104). Å kreve eller anmode om *huqúqu'lláh* er forbudt (8, 9, 38, 71, 96, 104). Bare appeller, påminnelser og formaninger av generell art er tillatt, på vegne av troens institusjoner (38, 70, 99, 104, 107). At overholdelsen og håndhevelsen av denne loven, som er så avgjørende for det fremvoksende bahá'í-samveldet, således helt er blitt overlatt enkeltmenneskets tro og samvittighet, skaper hold i og kaster lys over det som den elskede Mesteren kaller den åndelige

---

¹ Tallene i parentes viser til avsnittene i sitatsamlingen om *huqúqu'lláh* utgitt av Rettferdighetens Hus.

løsningen på økonomiske problemer. Hva loven om *ḥuqúqu'lláh* innebærer når det gjelder å virkeliggjøre en rekke av troens prinsipper, vil faktisk bli stadig tydeligere etter hvert som vennene i stadig større grad påtar seg ansvaret for å overholde den. Dette gjelder eksempelvis prinsipper som å avskaffe ytterliggående rikdom og fattigdom og å oppnå en rettferdigere ressursfordeling.

Grunnsetningene i loven om *ḥuqúqu'lláh* er kunngjort i *Kitáb-i-Aqdas*. Ytterligere utdypning av dens enkeltheter finnes i andre av Bahá'u'lláhs skrifter, i tavler fra 'Abdu'l-Bahá og i brev fra Shoghi Effendi og Det Universelle Rettferdighetens Hus, for det meste som svar på spørsmål stilt av vennene. Alle disse viktigste henvisningene er blitt samlet av Forskningsavdelingen ved Det Universelle Rettferdighetens Hus og utgitt for seg. Et studium av denne sitatsamlingen gjør det klart at anvendelsen av loven har vært progressiv og vil fortsette å være det, i takt med at dens forgreninger og underordnede bestemmelser utredes.

Det som følger er et foreløpig forsøk på å gi en samlet fremstilling av informasjonen i skriftene om emnet *ḥuqúqu'lláh*. Det bør imidlertid understrekes at vennene ikke bør forsøke å lese inn i den et element av noe fasttømret eller helt fullstendig. Spørsmålene stilt til Bahá'u'lláh, Mesteren og Shoghi Effendi var fra venner som bodde på steder og levde i tider med uendelig mye enklere økonomiske systemer og forhold enn de som finnes i dag. Det man kan tilegne seg av dem, er klare veiledende prinsipper, og anvendelsen av dem på skiftende og mer sammensatte forhold må vurderes. Emnet vil utvilsomt beskjeftige Det Universelle Rettferdighetens Hus med utvikling av lover i lang tid fremover, etter hvert som dette finnes nødvendig. Den fjerde epoken av vår tros formingstid folder seg ut for øynene på en stadig mer oppmerksom menneskehet. At vennene i sin alminnelighet påtar seg *ḥuqúqu'lláh*-forpliktelsen, vil dermed være et tydelig tegn på at et nytt nivå av åndelig modenhet er nådd av Det Største Navns samfunn verden over.

II. EN GAVE SKJENKET AV GUD

Gud har, selv om han er helt uavhengig av alle skapte ting, i sin barmhjertighet gitt oss denne loven (7, 10, 63), for Sakens fremgang og utbredelse avhenger av materielle midler (1). Lydighet mot denne loven gjør den troende i stand til å være fast og standhaftig i Pakten (63), gir en belønning i enhver verden av Guds verdener (7) og er en enestående prøve på sann tro (62).

Huqúqu'lláh skal gis med glede og uten nøling (2, 9, 32). Når *huqúqu'lláh* gis i denne ånd, vil den bringe vennene velstand og beskyttelse, rense deres jordiske eiendeler (20, 31, 42, 46, 48, 100) og gjøre dem og deres avkom i stand til å dra nytte av frukten av sine bestrebelser (48).

III. BEREGNING AV *HUQÚQU'LLÁH*

Alt som en troende eier, med unntak av visse spesielle ting, skal det betales *huqúqu'lláh* av én gang og bare én gang.

A. Unntatt fra beskatning i form av *huqúqu'lláh* er:

1. Boligen og dens nødvendige¹ utstyr (11).
2. Det nødvendige forretnings- og jordbruksutstyr som gir inntekt til ens underhold (12, 67, 68).

B . Tid for betaling:

1. *Huqúqu'lláh* skal betales så snart en persons skattbare eiendeler når eller overstiger verdien av 19 *mithqáler* gull (18, 19, 30). [19 *mithqáler* tilsvarer omtrent 2,2 troy-unser eller omtrent 69,2 gram (87, 105, 110). I dag — mars 1987 — vil dette tilsvare omtrent 914 amerikanske dollar.]
  - a. Beløpet som skal betales, er 19% av verdien av skattbar eiendom (10, 14).

---

¹ Se III.C.1

- b. Det skal betales av hele enheter av 19 *mithqáler* gull (15).
2. *Huqúqu'lláh* skal betales av ytterligere enheter av 19 *mithqáler* gull når senere ervervede eiendeler, etter fradrag av de årlige utgifter, øker verdien av den skattbare eiendommen tilstrekkelig. Til fradrag går blant annet følgende utgifter:
  - a. De alminnelige levekostnadene (65, 66, 69, 78).
  - b. Tap og utgifter en har pådratt seg ved salg av eiendeler (103).
  - c. Beløp som er betalt til staten, så som skatter og avgifter (78).
3. Når en person mottar gave eller arv, skal dette legges til vedkommendes eiendeler og øker den totale verdien på samme måte som den delen av årsinntekten som overstiger utgiftene (111).
4. Om en eiendom øker i verdi, skal *huqúqu'lláh* ikke betales av denne økningen før den realiseres, for eksempel ved salg av eiendommen.
5. Dersom eiendelene minker, slik som når et års utgifter overstiger mottatt inntekt, skal *huqúqu'lláh* først betales igjen etter at tapet er blitt dekket og den totale verdien av ens skattbare eiendeler er økt (15-19, 30, 65-68, 78, 108, 111).
6. Betaling av gjeld går foran betaling av *huqúqu'lláh* (22).
7. Betalingen av *huqúqu'lláh* er avhengig av personens økonomiske evne til holde sine forpliktelser (24).
8. Ved en troendes død fullendes hans betaling av *huqúqu'lláh* på følgende måte:
  - a. Første prioritet i boet har begravellesomkostningene (22).
  - b. Dernest må avdødes gjeld betales (13).
  - c. Utestående *huqúqu'lláh* som hefter ved eiendommen, bør så betales. Når man fastsetter verdien av eiendommen som det ikke allerede er betalt *huqúq* av, skal blant annet følgende fradrag gjøres:

- begravelsesomkostninger (22),
- avdødes gjeld (13),
- verditap i aktiva ved realisering (103) og
- utgifter påløpt ved realisering av aktiva (103).

C . Flere merknader vedrørende beregning av *ħuqúqu'lláh*:

1. Det overlates til den enkelte troendes skjønn å avgjøre hva som er «nødvendig» for vedkommende selv og familien (104-106, 112).
2. Selv om det vises til årlige betalinger av *ħuqúqu'lláh*, overlates betalingstidspunkt og -måte til den enkelte troendes skjønn. Man har således ingen plikt til raskt å omsette formuesgjenstander i kontanter for å oppfylle foreliggende *ħuqúqu'lláh*-forpliktelser (103).
3. Mann og hustru står fritt til å bestemme om de ønsker å innfri sine *ħuqúqu'lláh*-forpliktelser sammen eller enkeltvis (109, 110).
4. *ħuqúqu'lláh* -kontoen bør holdes atskilt fra andre bidrag siden forvaltningen av *ħuqúqu'lláh*-fondet er underlagt den sentrale Sakens myndighet som alle må vende seg til, mens formålet for andre bidrag kan avgjøres av giverne selv.
5. Å betale *ħuqúqu'lláh* går foran bidragsytelser til troens øvrige fond (78, 79, 97, 100) og foran utgiftene til pilegrimsreise (31). Det er imidlertid overlatt til den troendes skjønn å avgjøre om han vil behandle sine bidrag til fondet som en utgift når han skal komme frem til verdien av den årlige tilveksten til eiendommen for å beregne den *ħuqúqu'lláh* som han skylder å betale (105).

IV. ANVENDELIGHETEN AV LOVEN OM *HUQÚQU'LLÁH*

Bahá'u'lláhs læresetninger kan bare gradvis settes i kraft fordi tiden må være moden om de ønskede resultater skal oppnås (84-86). Således har loven om *huqúqu'lláh* hittil bare hatt gyldighet for de troende fra Iran og andre land i Midtøsten. De øvrige troende er blitt oppmuntret til å støtte sine lokale og nasjonale fond i stedet. Men selv om loven ennå ikke er bindende for dem, har de og har hatt anledning til å gi *huqúqu'lláh* om de ønsker å gjøre det (82, 93, 102, 103, 109, 110).

V. BETALING AV *HUQÚQU'LLÁH*

Huqúqu'lláh betales vanligvis til den ansvarlige for *huqúqu'lláh*, dennes stedfortredere eller deres utpekte representanter (35, 58). Disse personene utsteder kvitteringer og sender midlene videre til Verdenssenteret (56).

VI. FORVALTNING AV *HUQÚQU'LLÁH*

Avgjørelser om de nødvendige forordninger angående *huqúqu'lláh* (81, 100) så vel som bruken av den, tilligger det alene Sakens sentrale myndighet å fatte. *Huqúqu'lláh* kan anvendes til veldedige formål (62, 65, 75) eller til andre formål som er nyttige for Guds Sak (77, 78).

UTDRAG FRA BAHÁ'U'LLÁHS SKRIFTER¹

1. O Zayn! Min herlighet og min miskunn være med deg. Intet som finnes i tilværelsens verden, har noensinne vært eller vil noensinne være verdt å nevne. Dersom imidlertid et menneske nådigst skulle få den gunst å ofre en tiøre — ja, endog mindre — på Guds sti, så ville dette i hans øyne stå over og være å foretrekke fremfor alle jordens skatter. Det er av denne grunn at den ene sanne Gud — opphøyet være hans herlighet — i alle sine himmelske skrifter har prist dem som overholder hans forskrifter og gir av sin rikdom for hans skyld. Bønnfall Gud om å sette enhver i stand til å utføre plikten til *huqúq*, siden fremgangen for og utviklingen av Guds Sak avhenger av materielle midler. Dersom hans trofaste tjenere kunne forstå hvor fortjenstfulle veldedige gjerninger er i disse dager, ville de alle reise seg for å gjøre det som er passende og sømmelig. I hans hånd er kilden til myndighet, og han forordner som han vil. Han er den høyeste hersker, den gavmilde, den rettsindige, åpenbareren, den allvise.

2. ... Den ene sanne Gud — opphøyet være hans herlighet — har alltid vært og vil fortsette å være opphøyet over ethvert uttrykk for lovprisning og er helliggjort fra tilværelsens verden og alle dens rikdommer. Hva som enn utgår fra ham, frembringer en frukt med fordeler som vender tilbake til individene selv. Snart vil de se sannheten i det som storhetens tunge har talt i fordums tid og heretter skal tale. Og slike fordeler vil virkelig fremkomme dersom *huqúq* gis med den største glede og utstråling og i en ånd av fullkommen ydmykhet og beskjedenhet.

3. Bønnfall du den ene sanne Gud om å gjøre sine trofaste tjenere i stand til å oppfylle det som fremmer det gode i denne verden og i den kommende verden. Dette er Guds bud som er

---

¹ Alle sitatene er utdrag fra tavler som ikke har vært oversatt før.

forordnet i hans vektige og ukrenkelige Bok. I dag er Guds Dag da beskyttelsen av Guds Saks verdighet må gå foran alle andre ting. Han forordner det som vil gavne hele menneskeheten. Sannelig, han er den medlidende, den overmåte gavmilde. I denne forbindelse har Herlighetens Penn åpenbart det som vil gjøre ethvert sansende menneske i stand til å innånde duften av hans miskunn og gavmildhet. I sannhet vil godene som skriver seg fra ovennevnte påbud, vende tilbake til individene selv. Dette vil alle klartskuende som følger hans forskrifter, bevitne.

4. Det påhviler enhver å oppfylle *huqúq*-forpliktelsen. De fordeler som vinnes ved denne gjerningen, vender tilbake til personene selv. Men om gavene vil bli godtatt, avhenger av den gledens, kameratskapets og tilfredshetens ånd som utvises av de rettferdige sjeler som følger dette påbudet. Er innstillingen slik, kan godkjenning gis, og ellers ikke. Sannelig, din Herre er den evig fyldestgjørende, den høylovede.

5. O Zayn! Slike sjeler som retter seg etter det påbud som Gud har gitt i Boken, er i hans øyne særdeles fortreffelige. Det kan ikke være noen tvil om at hva som enn blir åpenbart fra det guddommelige buds himmel, kommer i kraft av hans visdom og er i samsvar med folkets beste interesser. Og selv om disse ubetydelige beløpene ikke er verd å nevne, er de til behag, siden giverne skjenker dem for Guds skyld. Om gaven kun er et eneste korn, betraktes det som den ypperste blant alle verdens avlinger.

6. Det er klart og innlysende at å betale Guds rett bidrar til velstand og velsignelse, til ære og guddommelig beskyttelse. Vel er det med dem som forstår og erkjenner denne sannhet, og ve dem som ikke tror. Og dette er på betingelse av at man følger de påbud som er gitt i Boken med den største utstråling, glede og beredvillige tilslutning. Det sømmer seg for dere å råde vennene til å gjøre det som er rett og prisverdig. Den som lytter til denne befaling, gjør det til gagn for seg selv, og

den som ikke gjør det, påfører seg selv tap. Sannelig, vår barmhjertighets Herre er den evig fyldestgjørende, den høylovede.

7. *Huqúqu'lláh* er virkelig en stor lov. Det påhviler alle å gi denne gaven fordi den er kilden til nåde, overflod og alt godt. Det er en gave som skal forbli hos hver sjel i enhver verden av Guds verdener, den altbesittende, den overmåte gavmilde.

8. Angående spørsmålet om *huqúq*, så er det på ingen måte tillatt å henvise til denne saken. Vi har tidligere pålagt deg og Jináb-i-Amín det som vil tjene Guds Ord og hans Sak til heder og verdighet. Vedrørende dette spesielle emnet har vi befalt som så: Dere får gi avkall på hele verden, men må ikke tillate at Guds Saks verdighet forringes med selv den minste prikk eller tøddel. Jináb-i-Amín — min herlighet være med ham — må også avstå fra å ta opp denne saken, for den avhenger helt av de enkeltes villighet. De kjenner godt til Guds bud og er fortrolige med det som ble åpenbart i Boken. La den som ønsker det, overholde budet, og la den som ønsker det, se bort fra det. Sannelig, din Herre er den selvbestående, den høylovede. Uavhengighet av alle ting er virkelig som en ledelsens dør for hans trofaste tjenere. Vel er det med dem som har løsrevet seg fra verden og reist seg for å tjene hans Sak. Sannelig, de telles blant Bahás folk ved hans strålende Skjønnhets kongesete.

9. O Abu'l Hasan:¹

Måtte min herlighet hvile over deg! Fest ditt blikk på Sakens herlighet. Tal om det som vil tiltrekke hjertene og sinnene. Å kreve *huqúq* er på ingen måte tillatt. Denne befalingen ble åpenbart i Guds Bok med tanke på forskjellige nødvendige saker som Gud forordnet skulle være avhengige av materielle midler. Derfor — dersom noen med den største

---

¹ Kjent som Jináb-i-Amín, ansvarlig for *huqúq* på Bahá'u'lláhs tid.

fornøyelse og glede ønsker — ja, insisterer på — å få del i denne velsignelsen, da kan du ta imot. Ellers er det ikke tillatt å ta imot.

10. Om en person skulle tilegne seg ett hundre *mithqáler*¹ gull, tilhører nitten *mithqáler* av dem Gud, skaperen av jord og himmel. Ta dere i akt, o folk, så dere ikke berøver dere denne store gaven. Vi har forordnet denne loven for dere, mens vi er fullstendig uavhengige av dere og av alt som er i himlene og på jorden. Det ligger virkelig hemmeligheter og goder skjult i dette bud som er hinsides fatteevnen til enhver uten Gud, den allvitende, den best underrettede. Si, ved dette påbud ønsker Gud å rense deres eiendeler og gjøre dere i stand til å nærme dere slike opphøyede stader som ingen kan oppnå, unntatt de som det måtte behage Gud. Sannelig, han er den gavmilde, den nådige, den barmhjertige.

O folk! Opptre ikke svikefullt når det gjelder *huqúqu-ulláh*, og avhend den ikke, uten etter hans tillatelse. Således er det blitt forordnet i hans epistler så vel som i denne strålende tavle.

Den som opptrer uærlig overfor Gud, vil i rettferdighet bli avslørt, og den som oppfyller de ting han er blitt befalt, på ham vil det senke seg guddommelige velsignelser fra hans Herres gavmildhets himmel, giveren, den gavmilde, den mest rundhåndede, den gamle av dager. Sannelig, han ønsker for dere de ting som er uutgrunnelige for dere nå, til tross for at folket selv lett vil oppdage dem når deres sjeler flyr bort og deres jordiske festligheters glitterstas rulles sammen. Således advarer forfatteren av Den Forvarte Tavle dere.

11. Spørsmål: Betaling av *huqúqu'ulláh* er åpenbart i *Aqdas*. Er boligen, dens tilbygg og nødvendige innbo blant de eiendeler som det skal betales *huqúq* av?

---

¹ Se sitat nr. 105.

Svar: Det er sagt i lovene åpenbart på persisk: «... i denne største religionsordning har vi fritatt boligen og husholdningens innbo, det vil si slikt innbo som er nødvendig.»

12. Spørsmål: Skal *huqúqu'lláh* betales av slikt utstyr i en forretning som er nødvendig for driften, eller skal slikt utstyr behandles som husholdningens innbo?

Svar: Det faller inn under samme avgjørelse som husholdningens innbo.

13. Spørsmål: Om avdøde har etterlatt seg ubetalt *huqúq* eller gjeld, skal det da foretas forholdsmessig utbetaling fra hans bolig, personlige klær og annen formue? Eller er boligen og personlige klær reservert for det mannlige avkom, og skal gjeld betales av øvrig formue? Hvis denne formuen er utilstrekkelig, hva skal gjøres med gjelden?

Svar: Gjeld og *huqúq* skal betales av den øvrige formue. Skulle formuen være utilstrekkelig, skal det betales av boligen og personlige klær.

14. Spørsmål: Det er blitt åpenbart i de guddommelige tavler at hvis en person tilegner seg det som tilsvarerer nitten *mithqáler* gull, må han betale Guds rett av denne summen. Hvor mye av denne summen skal betales?

Svar: Gud har befalt at nitten skal betales av hvert hundre. Dette skal være grunnlaget for utregningen. Summen som skal betales av nitten, kan da bestemmes.

15. Spørsmål: Når eiendelene overstiger nitten, må de da tilsvare ytterligere nitten for at *huqúq* igjen skal betales, eller blir *huqúq* å betale av enhver overskytende sum?

Svar: *Huqúq* skal ikke betales av enhver overskytende sum, med mindre den når ytterligere nitten.

16. Spørsmål: Dersom en person har for eksempel ett hundre *túmáner*¹, betaler *ḥuqúq* av dette, taper halve beløpet i mislykkede transaksjoner og så gjenvinner beløpet som det skal betales *ḥuqúq* av, må han gi *ḥuqúq* eller ikke?

Svar: I et slikt tilfelle skal det ikke betales *ḥuqúq*.

17. Spørsmål: Dersom den opprinnelige sum, etter betaling av *ḥuqúq*, går fullstendig tapt, og den så gjenvinnes i løpet av forretningstransaksjoner, må *ḥuqúq* da betales for annen gang?

Svar: I dette tilfelle skal *ḥuqúq* heller ikke betales.

18. Minimumsbeløpet som det skal betales *ḥuqúqu'lláh* av, blir nådd når ens eiendeler er verd tallet *váhid* (19). Det vil si: Når en eier nitten *mithqáler* gull eller tilegner seg eiendom til denne verdien, etter fradrag av de årlige utgiftene, så blir *ḥuqúq* gjeldende og å betale den obligatorisk.

19. Når det gjelder spørsmålet du har stilt angående minstemengden av den formue som det skal betales *ḥuqúq* av, så ble dette nevnt i hans opphøyede og herlige nærvær, og det følgende er det som Storhetens Tunge ytret til svar: Denne saken ble åpenbart i Den Aller Helligste Bok i samsvar med det som er uttalt i *Bayánen*. Senere bestemte vi imidlertid, som et tegn på visdom fra vår side, at minimumsbeløpet for formue som det skal betales *ḥuqúq* av, er fastsatt til nitten. Den underliggende hensikten med denne loven er å sikre at hovedfondet styrkes i fremtiden. Ytterligere detaljer vil kunne gis senere.

20. I henhold til det som er åpenbart i Den Aller Helligste Bok, er *ḥuqúqu'lláh* fastsatt til et forhold på 19 *mithqáler* pr. 100 *mithqáler* gull. Dette gjelder eiendeler i gull, i sølv eller annen eiendom.

Dessuten er visse rettigheter fastsatt for Rettferdighetens Hus. Men før det dannes og dets medlemmer trer frem, er og

---

¹ *Túmán* er en persisk myntenhet.

blir tilegnelsen av slike fond underlagt samtykke fra ham som er den evige sannhet. Bønnfall Gud — opphøyet være hans herlighet — om å gjøre folket i stand til å overholde plikten til *ħuqúq*, for om alle hadde fattet fordelene ved en slik gjerning og avstått fra å holde tilbake Guds rett, ville vennene i det området ikke opplevd noen motgang.

21. Spørsmål: Kan en person bestemme i sitt testamente at visse deler av boet etter hans død skal brukes til veldedige formål, i tillegg til *ħuqúq* og hans andre forpliktelser? Eller har han ingen rett til noe foruten utgiftene til svøping, transport og begravelse, og tilfaller alt annet arvingene som befalt av Gud?

Svar: En person står fritt når det gjelder å disponere over sin eiendom. Dersom han har betalt *ħuqúq* og ikke står i gjeld til andre, kan hva som helst han skriver i sitt testamente og bevitner, godtas. Gud har tillatt ham å gjøre som han vil med det som Gud har skjenket ham.

22. En rekke mennesker i ulike områder er for tiden opplyst med troens lys, men med få unntak har de ennå ikke fått del i det privilegium å følge de påbud som er åpenbart fra hans nærvær.

Tidligere skrev vi til deg¹ at dersom vennene der hadde gjennomført betalingen av *ħuqúqu'lláh*, ville folket i det området kunnet nyte ro og velvære. Før denne loven ble åpenbart, var det ingen forpliktelse for noen sjel. Herlighetens Penn avholdt seg fra å åpenbare lover og forordninger i en rekke år, og dette var et tegn på hans himmelske nåde. Dersom verdens folk innså hvilke uvurderlige goder den overmåte barmhjertiges forordninger ville frembringe, ville de reise seg for å oppfylle hans bud og ville følge hans befaling....

Den aller høyestes Penn har forordnet at *ħuqúqu'lláh* skal betales av nitten *mithqáler* gull. Det vil si at *ħuqúq* kreves av penger som tilsvarer dette beløpet. Når det gjelder

---

¹ Zaynu'l-Muqarrabín.

andre eiendeler i sølv eller annet, skal den betales av disse når de tilsvarer dette i verdi, ikke i antall. *Huqúqu'lláh* skal betales bare én gang. Om en person for eksempel tilegner seg 1000 *mithqáler* gull og betaler *huqúq* av det, så opphører Guds rett å gjelde for det beløpet, unntatt det som det forøkes med ved handel og transaksjoner. Når en slik fortjeneste når det bestemte minimum, må man utføre det som Gud har forordnet. Men når den opprinnelige summen skifter hender, blir *huqúq* igjen å betale på samme måte som første gang; i dette tilfellet må Guds rett gis.

Bønnfall Gud — opphøyet være hans herlighet — om å innvilge at hans elskede kan få det privilegium å hente en andel fra hans velbehags osean, for dette ville tjene som middel til menneskehetens frelse, og at de av egen drift kan utføre det som ville rense dem og gjøre at de oppnår evig liv....

Det Første Punkt har sagt at de skulle betale *huqúqu'lláh* basert på verdien av det de måtte eie, men til tross for dette har vi i denne største religionsordning unntatt boligen og husholdningens innbo; det vil si slikt innbo som er nødvendig.

Du har spurt om hva som kommer først: *huqúqu'lláh*, den avdødes gjeld eller begravellesomkostningene. Det er Guds befaling at begravellesomkostningene kommer først, dernest betaling av gjeld, så Guds rett. Sannelig, han er den som vil betale tilbørlig erstatning, den rikt lønnende, den overmåte gavmilde. Dersom boet ikke tilsvarer gjeldsbyrden, må midlene fordeles i direkte forhold til hver gjeldspost. Å betale sin gjeld er en særdeles viktig befaling fremsatt i Boken. Vel er det med den som stiger opp til Gud uten noen forpliktelser til *huqúqu'lláh* eller til hans tjenere. Det er klart og tydelig at *huqúqu'lláh* har forrang fremfor alle andre forpliktelser. Imidlertid har han som er åpenbaringsens daggry, som et nådens tegn befalt det som er åpenbart av hans livgivende og allvitende Penn i denne tavle.

23. Det er forordnet av Gud at det ikke skal betales *huqúq* av en eiendom som ikke er lønnsom, det vil si ikke gir noen avkastning. Sannelig, han er forordneren, den gavmilde.

24. Betalingen av Guds rett er betinget av ens økonomiske evne. Dersom en person ikke er i stand til å oppfylle sin forpliktelse, vil Gud sannelig unnskyld ham. Han er den alttilgivende, den overmåte gavmilde.

25. Dette er Gavmildhetens Bok som er åpenbart av evighetens konge. Den som smykker seg med denne dyd, har utmerket seg og vil bli velsignet av den overmåte barmhjertige fra hans opphøyede herlighets rike. Om han imidlertid skulle overskride grensene, sin høye rang og fremtredende stilling til tross, så ville han bli regnet blant de ødsle av den allvitende, den allvise. Hold fast ved måteholdet. Dette er det bud som han som er den altbesittende, den aller høyeste, har pålagt dere i sin Gavmilde Bok. O dere som er gavmildhetens talsmenn og dens manifestasjoner! Vær gavmilde mot dem som dere finner i åpenbar fattigdom. O dere som besitter rikdom! Ta dere i akt så ikke ytre fremtoning avholder dere fra gode gjerninger på den sti som er av Gud, hele menneskehetens Herre.

Si: Jeg sverger ved Gud! Ingen foraktes av den allmektige fordi han er fattig. Snarere blir han opphøyet, dersom han finnes å være av dem som er tålmodige. Velsignet er de fattige som er standhaftige i sin tålmodighet, og ve de rike som holder tilbake *huqúqu'lláh* og unnlater å følge det som er dem pålagt i hans Forvarte Tavle.

Si: Hovmod dere ikke av den jordiske rikdommen dere besitter. Tenk over enden og over den lønn for deres gjerninger som er forordnet i Guds Bok, den opphøyede, den mektige. Velsignet er den rike som jordiske eiendeler ikke har maktet å hindre fra å vende seg til Gud, alle navns Herre. Sannelig, han regnes blant de mest fremragende mennesker av Gud, den nådige, den allvitende.

Si: Den fastsatte Dag er kommet. Dette er de veldedige gjerningers vår, om dere er av dem som forstår. Bestreb dere av all makt, o folk, så dere kanskje kan frembringe det som

virkelig vil være dere til gagn i deres Herres verdener, den overmåte herlige, den høylovede.

Si: Hold fast ved prisverdige egenskaper og gode gjerninger, og vær ikke av dem som nøler. Det sømmer seg for alle å holde iherdig fast ved det som leder til opphøyelse for Guds, deres Herres, den mektiges, den sterke, Sak.

Si: Ser dere ikke verden, dens omskiftelser og tilfeldigheter og dens skiftende farger? Hvorfor er dere tilfredse med den og alle dens ting? Åpne deres øyne og vær av dem som er utstyrt med innsikt. Den dag nærmer seg raskt da alle disse ting vil ha forsvunnet så hurtig som lynet, ja, enda hurtigere. Dette bevitner Rikets Herre i denne underfulle tavle.

Om du ble henført av den oppløftende fryd i Guds vers, ville du takke din Herre og si: «Lovet være du, o hjertenes attrå for dem som iler for å møte deg!» Fryd deg derfor med overordentlig glede, for Herlighetens Penn har vendt seg til deg og har til ære for deg åpenbart det som skapelsens tunger og den hinsidige opphøyethets tunger ikke makter å beskrive.

26. De som har innfridd sine løfter, oppfylt sine forpliktelser, overholdt de tilsagn de har gitt og de eder de har svoret, gitt Gud det han har betrodd dem og hans rett — disse regnes blant innvånerne i det aller høyeste paradiset. Således forkynner denne forurettede dette glade budskap for dem fra sitt mektige fengsel. Salige er de tjenere og tjenerinner som har utført sine gjerninger, og salig er det menneske som har holdt iherdig fast ved prisverdige handlinger og oppfylt det som er pålagt ham i Guds, verdnenes Herres, Bok.

27. I en rekke år ble *huqúq* ikke tatt imot. Hvor tallrike var ikke de gavene som ble sendt tilbake til givene da de nådde frem til vårt nærvær, fordi det ikke var behov for dem da. Imidlertid har vi i de senere år, i betraktning av tidens behov, tatt imot betalingen av *huqúq*, men har forbudt anmodninger om den. Enhver må vise den ytterste omtanke for Guds Ords verdighet og for hans Saks opphøyelse. Om en person skulle tilby alle jordens skatter på bekostning av å forringe Guds

Saks ære, om det så skulle være mindre enn et sennepsfrø, så ville en slik gave ikke tillates. Hele verden tilhører Gud og vil alltid høre ham til. Dersom man spontant gir *huqúq* med den største glede og utstråling, kan den mottas, og ellers ikke. Godene ved slike gjerninger vender tilbake til individene selv. Denne forholdsregelen er blitt forordnet ut fra nødvendigheten av materielle midler, for «utilbøyelig er Gud til å sette noe i verk uten ved hjelp av dets middel». Derfor ble det gitt instruksjoner om å motta *huqúq*.

28. Vel er det med dem som har oppfylt sine forpliktelser med hensyn til Guds rett og har overholdt det som er foreskrevet i Boken.... Betalingen av *huqúq* er endelig fastslått i Guds Bok, likevel har det i en årrekke vært forbudt å motta den. I betraktning av visse overveielser og for å kunne ordne noen viktige anliggender, ble det imidlertid senere gitt tillatelse til å ta imot slike betalinger. Sannelig, han er forordneren, den medlidende, den tilgivende, den gavmilde.

29. Når det gjelder *huqúqu'lláh*: Den er kilden til velsignelser og den drivende kraften i Guds miskunn og ømme kjærlighet skjenket menneskene. Sannelig, han kan unnvære hva som enn har vært og vil være. Inntil for to år siden var emnet *huqúq* ikke blitt åpenbart. Da det ble åpenbart, skjedde det i kraft av hans nåde. Om det skulle forunnes noen å oppfylle det som er forordnet i Den Aller Helligste Bok, ville det utvilsomt være bedre for ham og til større gagn for vedkommende. Imidlertid avhenger overholdelsen av dette påbudet av ens omstendigheter. Sannelig, han taler sannheten og gir rett veiledning.

30. Du har skrevet angående minimumsmengden av formue som det skal betales *huqúqu'lláh* av. Dette er som uttrykt overfor Jináb-i-Zaynu'l-Muqarrabín — måtte den aller herligstes herlighet være med ham. Minimumssummen som man plikter å betale *huqúq* av, bygger på tallet 19, i samsvar med teksten i den velsignede Aller Helligste Bok. I den vises det

til hvor mye *huqúq* som skal betales og ikke til minimums-
summen som det skal betales *huqúq* av. Sannelig, han er
fortolkeren, både i begynnelsen og i slutningen. Inntil i år var
huqúqu'lláh ikke nevnt. Denne tjeneren¹ hadde nemlig aldri
hørt et eneste ord ytret av Hellighetens Tunge som kunne
antydde noe om betaling av *huqúq*. I år² har imidlertid hans
bindende forordning trådt i kraft og hans bud skint frem over
den guddommelige åpenbarings horisont. Om noen er villig
til å gi *huqúqu'lláh* spontant og i en ånd av strålende
samtykke, så vil derfor dette nådigst bli tatt imot. Tillits-
mennene bør motta disse gavene og som opplyst melde fra til
hans hellige nærvær. Til tross for at Den Aller Helligste Bok
ble åpenbart for noen år siden med påbudet angående Guds
rett klart og tydelig uttrykt der, så ble likevel ikke bemyndig-
elsen til å motta *huqúq* gitt før i år. Sannelig, han er for-
ordneren, den allmektige, den nådige, den mest opphøyede.

31. Din plan om å besøke det velsignede Hus er antagelig
og velbehagelig i denne forurettedes øyne, forutsatt at det
skjer i en ånd av glede og utstråling og ikke viser seg å være i
motsetning til visdommens bud.

Si: O folk, den første plikt er å anerkjenne den ene
sanne Gud — lovpriset være hans herlighet. Den annen er å
vise standhaftighet i hans Sak, og etter disse er det ens plikt å
rense sin rikdom og jordiske eiendom i henhold til det som er
foreskrevet av Gud. Derfor sømmer det seg for deg å innfri
din forpliktelse til Guds rett først og deretter styre dine skritt
mot hans velsignede Hus. Dette er du blitt gjort oppmerksom
på som en gunstbevisning.

32. Den som forunnes å betale Guds rett, vil bli regnet blant
slike som har overholdt den ene sanne Guds forordninger —
lovpriset være hans herlighet — og har oppfylt det som er
nedtegnet av Den Overmåte Herlige Penn.

---

1 Bahá'u'lláhs sekretær.

2 År 1295 etter hedsjra, år 1878 e. Kr.

Atter og etter har vi skrevet og befalt at ingen burde anmode om slik betaling. Gaven fra enhver person som frivillig tilbyr *huqúqu'lláh* med den aller største glede og fornøyelse, kan tas imot, ellers var og er det ikke tillatt å ta imot. De som glemmer sin plikt, bør få en liten påminnelse. Gjeringer må gjøres frivillig, og under alle omstendigheter må det tas nøye hensyn til Guds Saks verdighet. Tidligere har vi nevnt at om en person eide hele verden og ville tilby sine eiendeler på bekostning av å forringe Sakens ære, om bare så mye som et sennepskorn, så ville det være vesentlig og bydende nødvendig å nekte å motta slik rikdom. Slik er Guds Sak, evig i fortiden, evig i fremtiden. Vel er det med dem som handler i samsvar med dette.

Forordningen som foreskriver betaling av *huqúq*, er intet annet enn en gunst skjenket av den ene sanne Gud — opphøyet være hans herlighet — og de godene som følger, vil komme giverne selv til gode. Det sømmer seg for alle å takke Gud, den mest opphøvede, som nådigst har gjort dem i stand til å innfri sin forpliktelse vedrørende *huqúq*. Vi holdt pennen tilbake over lengre tid da ingen anvisning i denne henseende ble gitt, inntil et tidspunkt da hans uutgrunnelige visdoms behov krevde at *huqúq* skulle mottas. «Utilbøyelig er Gud til å sette noe i verk uten ved hjelp av dets middel.» Det er helt nødvendig for visse mennesker å motta hjelp, og andre trenger oppmerksomhet og pleie, men alt dette må skje med tillatelse fra Gud, hjelperen i fare, den selvbestående.

33. O du som bærer mitt navn! Måtte Gud gi at alle nådigst må bli hjulpet til å overholde *huqúq*. *Huqúq* er ene og alene overdratt til ham som er den ypperste sannhet. Men som du vet, finnes det for tiden mange som er flittig beskjeftiget i Sakens tjeneste på forskjellige steder og som ikke er i stand til å tjene til livets opphold. Siden Gud har gjort alle tings oppnåelse betinget av materielle midler, er derfor påbudet som foreskriver betaling av *huqúq* blitt åpenbart fra hans viljes himmel, og velsignelsene som strømmer fra denne gjeringen, skal tilfalle giverne selv.

34. I denne tid påhviler det alle å tjene Guds Sak, mens han som er den evige sannhet — opphøyet være hans herlighet — har gjort oppfyllelsen av ethvert foretagende på jord avhengig av materielle midler. Det er derfor pålagt den enkelte å gi det som er Guds rett.

35. Dersom en person er villig til å gi Guds rett, bør en slik gave mottas av tillitsmennene som det er vist til i Guds Bok. Denne forordningen er ut fra visse hensyn blitt åpenbart fra den guddommelige åpenbarings himmel som et tegn på hans nåde. Fordelene som oppnås ved dette, skal tilfalle individene selv. Sannelig, han taler sannheten, og der er ingen annen Gud enn ham, den mektige, den sterke.

Tillitsmennene finnes i landet *Yá* (Yazd). Den som ønsker å oppfylle det som er pålagt ham i Boken, kan henvende seg til dem. Ethvert beløp mottatt av dem, vil bli sendt videre. Stor er velsignelsen for dem som følger hans bud.

36. Det er virkelig en høyst utsøkt gunst, en grenseløs nåde tildelt den som i denne tid forunnes å gjøre tjeneste for Guds Sak og å gi Guds rett, for de gode resultatene og fruktene av dette vil vare så lenge som jordens og himmelens rike vil bestå.

37. O Zayn! Det sømmer seg for deg å bønnfalle Gud om nådigst å gjøre hans trofaste tjenere i stand til å gjøre sin plikt vedrørende *huqúq*. Verden er flyktig og ens liv kortvarig. Om man derfor forunnes å gi det som man er pålagt, har en slik gjerning alltid vært og vil være nærmere fromhet og rettferdighet.... Det påhviler enhver å oppfylle det som er blitt uttalt i Guds Bok — opphøyet være hans herlighet.

38. Guds rett er en forpliktelse for alle. Dette bud er blitt åpenbart og nedtegnet i Boken av Herlighetens Penn. Det er imidlertid ikke tillatt å anmode om eller kreve den. Dersom man forunnes å betale *huqúq* og gjør det i en ånd av glede og utstråling, er en slik gjerning antagelig, og ellers ikke. Som

en påminnelse til vennene bør en generell oppfordring gis en gang på møtet, og det burde være nok. De som er forvisset, urokkelige og utstyrt med innsikt, vil handle spontant og følge det som er blitt foreskrevet av Gud, og derved høster de fordelen av sin egen gjerning. Sannelig, Gud er uavhengig av hele menneskeheten.

Guds folk burde ikke sørge. Ved Guds rettferdighet, det som er forutbestemt for dem, overstiger langt beregnerens evne til å beregne.

39. Store Gud! I denne herlige religionsordning er skattene samlet av konger og dronninger ikke verd å nevnes, heller ikke vil de kunne godtas i Guds nærvær. Et sennepskorn gitt av hans elskede, derimot, vil bli lovpriset ved hans hellighets opphøyede kongesete og skjenket hans godkjennings smykke. Umåtelig opphøyet er hans gavmildhet, umåtelig forherliget er hans velde. Og dog, når en gave ble prydet med hans godkjennings herlighet og meddelt av Jináb-i-Amín, ble det dobbelte av beløpet beordret utbetalt til de fattige og de trengende. Dette bevitner ethvert rettferdig menneske med innsikt, og de som er sannferdige og pålitelige.

40. Godene som høstes av veldedige gjerninger, skal tilfalle de individene det gjelder. I slike saker ville ett ord alene være nok. Om noen skulle gi *huqúq* med den største glede og utstråling og åpenbare en ånd av samtykke og tilfredshet, så vil gaven kunne mottas av Gud; for øvrig kan han unnvære alle jordens folk.... Vel er det med dem som har oppfylt det som er foreskrevet i Guds Bok. Det påhviler alle å følge det som Gud har hatt til hensikt, for hva som enn er nedtegnet i Boken av Herlighetens Penn, er et virksomt middel til å rense og helliggjøre menneskesjelene og en kilde til velstand og velsignelse. Lykkelige er de som har fulgt hans bud.

Når de henviser til *huqúq*, så la dem innskrenke seg til blott et ord ytret for Guds skyld, og dette vil være nok. Tvang er unødvendig, siden Gud aldri har ønsket at de som er beskjeftiget i hans tjeneste, skulle oppleve noen gjenvordigheter.

Sannelig, han er den tilgivende, den barmhjertige, den nådige, den overmåte gavmilde.... Ingen god gjerning har vært eller vil noensinne være bortkastet, for veldedige handlinger er skatter forvart hos Gud til fordel for dem som utfører dem. Velsignet være den tjener og den tjenerinne som har oppfylt sin forpliktelse på vår Herre Guds vei, han som er alle verdens Herre.... Guds rett må betales når det er mulig og bør gis i en ånd av glede og utstråling. De som er ute av stand til å betale, vil bli skjenket hans tilgivelses smykke.

41. I denne tid påhviler det enhver å oppfylle forpliktelsen vedrørende Guds rett så langt som det er i hans makt. I en årrekke var det ikke tillatt å ta imot betaling av *ḥuqúq*. I det siste har vi imidlertid sendt ut beskjed om å motta den. Derfor burde vennene i det området så langt det er mulig samle betalingene og sende beløpene enten til Zaynu'l-Muqarrabín — Guds herlighet være med ham — i Hadbá'¹ eller til Guds tillitsmann i landet *Yá* [Yazd], som vil sende dem videre. Lydighet mot denne forordningen har fremmet og vil alltid fremme velstand, guddommelig vekst og frelse. Stor er velsignelsen for den som har fulgt det som er foreskrevet i Guds, den nådiges, den mektiges, Bok.

42. Og nå angående det du har nevnt vedrørende *ḥuqúq*. Den er blitt forordnet spesielt for den ene sanne Gud — opphøyet være hans herlighet — og bør sendes videre til hans hellige nærværs kongesete. I hans grep er kilden til myndighet. Han gjør hva han behager og forordner hva han velger.

Siden du har spurt om dette emnet, ble følgende svar åpenbart fra hans milde barmhjertighets himmel:

Denne forordningen er bindende for alle, og ved å følge den, vil man oppnå heder, siden det vil tjene til å rense ens eiendeler og vil skjenke velsignelse og øket velstand. Folket

---

¹ Mosul.

er imidlertid ennå uvitende om dens betydning. De streber uten opphør etter å opphøpe rikdom ved lovlige eller ulovlige midler for å kunne etterlate dem til sine arvinger, og til hvilken fordel kan ingen fortelle. Si: I denne tid er den sanne arving Guds Ord, siden den underliggende hensikten med arv er å bevare menneskenes navn og spor. Det er uimotsigelig klart at århundrers og tidsalders gang vil utslette disse tegn, mens hvert et ord som har strømmet fra Herlighetens Penn til ære for en bestemt person, vil vare så lenge som jordens og himmelens herredømmer vil vare.

43. Hvis folket ikke hadde holdt tilbake den Guds rett de skylder, men heller hadde betalt det som utestod eller ville betale det nå, kunne de vært mottagere av Guds miskunn. Vi bønnfaller Gud om nådigst å skjenke dem overflod.

44. Denne *huqúq* som er blitt nevnt, og som det er utgått befaling om fra Guds Hellige Tavles horisont, har goder som er den foreskrevne andel for individene selv. Ved Gud! Om folket fikk vite hva som er skjult for deres øyne og ble fullt klar over det nådens hav som ligger skjult i denne guddommelige befaling, ville alle verdens folk gi alt de eier for å bli nevnt av ham. Velsignet er det menneske som er blitt forunt å overholde det han er blitt befalt av Gud, den allvitende, den allvise....

Som befalt av ham er det ikke tillatt for noen å anmode om at *huqúq* skal betales. I Guds Bok er alle pålagt å gi *huqúq* spontant og i en ånd av glede og fellesskap. Jeg bønnfaller ham, den mest opphøyede, om nådigst å gjøre alle i stand til å gjøre det som er velbehagelig og antagelig for ham.

Og nå angående de fattige. Du har skrevet for å spørre om det er tillatt å betale dem av Guds rett. Dette avhenger av at tillatelse er gitt. På hvert sted der Guds rett tas imot, må nærmere opplysninger om den forelegges hans opphøyede nærvær sammen med en erklæring som beskriver de trengendes stilling. Sannelig, han gjør hva han vil og forordner hva

han behager. Dersom det ble gitt en generell tillatelse, ville det lede til strid og gi opphav til problemer.

45. Det er uomtvistelig klart og innlysende at hva som enn er blitt sendt ned fra den guddommelige befalings himmel — lovpriset være hans herlighet — er ment å skulle skjenke hans tjenere goder. Spørsmålet om *huqúq* er høyst betydningsfullt. Den har fremmet og vil alltid fremme guddommelig vekst, velstand, verdighet og ære.... Det er opplagt og åpenbart at den hele verden er blottet for noen virkelig verdi. Ved tallrike anledninger — og dette vil alle her kunne bevitne — er store summer blitt sendt til hans hellige kongesete, men ble ikke prydet med hans godkjennelses smykke. Av hensyn til innhøstningen av vennene og tidens behov, er betalingen av *huqúq* imidlertid godkjent nå. Hensikten er å vise at denne godkjenningen kun er et tegn på guddommelig gunst og et bevis på hans miskunn og ømme medlidenhet.

46. Å oppfylle sine forpliktelser er i Guds øyne høyst prisverdig. Det er imidlertid ikke tillatt å anmode om *huqúq* fra noen. Bønnfall den ene sanne Gud om å gjøre sine elskede i stand til å gi det som er Guds rett, siden man ved å følge dette påbudet ville forårsake at ens eiendeler ble rensset og beskyttet og ville bli et middel til å tiltrekke gode gaver og himmelske velsignelser.

47. O Samandar! Hvor mange er vel ikke de sjeler som med den ytterste bestrebelse og anstrengelse samler en håndfull jordisk gods og gleder seg stort over sin dåd, mens den aller høyestes Penn i virkeligheten har bestemt denne rikdommen for andre. Det vil si, den var ikke ment å skulle være deres del, eller den kan til og med havne i deres fienders hender! Vi søker tilflukt hos Gud for et slikt åpenbart tap. Ens liv er bortkastet; dag og natt oppleves vanskeligheter, og rikdommen blir en kilde til plage. Mesteparten av menneskenes rikdom er ikke ren. Skulle de følge det som er åpenbart av Gud, ville de visselig ikke bli berøvet hans nåde, og de ville

under alle forhold være beskyttet under hans gavmildhet og velsignet av hans barmhjertighet.

48. Det kan ikke være noen tvil om at hva som enn er åpenbart fra Den Overmåte Herlige Penn, det være seg forordninger eller forbud, skjenker goder til de troende selv. Blant budene er for eksempel det om *huqúqu'lláh*. Dersom folket oppnår det privilegium å få betale *huqúq*, vil den ene sanne Gud, opphøyet være hans herlighet, med visshet forlene dem med velsignelse. Dessuten vil en slik betaling gjøre dem og deres avkom i stand til å høste fordel av sin eiendom. Som du ser, går store deler av folks rikdom tapt for dem, idet Gud lar fremmede, eller arvinger sammenlignet med hvem fremmede ville vært å foretrekke, overta deres eiendom.

Guds fullendte visdom ligger langt bortenfor enhver beskrivelse eller passende nevning. Sannelig, folk ser med sine egne øyne og forneker likevel; de er oppmerksomme, likevel later de som de ikke vet. Hadde de fulgt Guds forordning, ville de ha oppnådd det gode som hører denne verden og den neste til.

49. Noen må nødvendigvis minne Guds tjenere om at de kanskje kan forunnes å oppfylle sin forpliktelse vedrørende *huqúq* og således oppnå en opphøyet stilling og vinne en lønn som varer evig. Innbetalingene av *huqúq* bør oppbevares av en betrodd person og en rapport fremlegges slik at tiltak kan treffes etter Guds behag.

50. Spørsmålet om *huqúq* avhenger av de enkeltes egen villighet. Fra hver sann troende som er villig til å overgi Guds rett spontant og med den ytterste glede og utstråling, kan gaven nådigst tas imot, men ikke ellers. Sannelig, din Herre er uavhengig av hele menneskeheten. Tenk over det som den overmåte barmhjertige har åpenbart i Koranen: «Dere men-

nesker, det er dere som trenger Gud. Gud, Han er selvtilstrekkelig, verdig all pris.»¹

Man må til alle tider ha den største omtanke for Guds Saks verdighet og ære.

51. Ingen bør kreve *ḥuqúqu'lláh*. Betalingen av den bør avhenge av de enkeltes egen vilje, det vil si slike sjeler som er hengivne, trofaste og velvillige, som ville gi sin *ḥuqúqu'lláh* i en ånd av villig undergivenhet og tilfredshet.

52. Det tillates ikke å forlange [*ḥuqúq*]. Dersom noen gir noe av sin egen vilje, kan du ta imot det, men det er ikke opp til deg å kreve noe av noen. Sannelig, din Herre er den overmåte frikostige, den mest gavmilde.

53. Angående det du har skrevet om Guds rett, så er Guds bindende påbud nedtegnet i Boken. Men denne saken er betinget av de enkeltes egen villighet, siden den ene sanne Gud — lovpriset være hans herlighet — har, på grunn av sin altomfattende barmhjertighet, gjort alle kjent med det som er påbudt i Boken. Vel er det med dem som handler deretter.

Å kreve *ḥuqúq* er aldri blitt betraktet med velvilje. Enhver gjerning må utføres i en ånd av glede og utstråling. Dersom et menneske er villig til å gi sin gave med den ytterste tilfredshet, kan den tas imot. Forøvrig er vår barmhjertige Herre uavhengig av hele menneskeheten. I denne tid må man overholde det som bidrar til Guds Saks ære, høye stade og opphøyethet. Således har sannhetens Herre talt, han som kjenner de usette ting....

O min venn! Dersom folket fornemmet sødmen av de bud som er forordnet av Gud og oppdaget godene som følger av dem, ville de visselig, alle som en, etterleve dem med den største glede og iver. Vi bønnfaller den ene sanne Gud om å hjelpe enhver til å overholde det som er velbehagelig og an-

---

¹ Koranen 35:16.

tagelig for ham. Sannelig, han er hjelperen, bestyrkeren, den allvise.

Det er blitt innskjerpet at det Guds elskede måtte gi som gaver til hans hellige kongesete, skal behandles slik giveren ønsker, så ikke de trofastes hjerter og de sanne troendes sjeler skal bli fordunklet av fortvilelsens og sorgens støv. Men når det gjelder gaver gitt som *huqúq*, kan de tillates solgt....

Til alle tider og under alle forhold må man ha stor omtanke for Sakens verdighet. Å anmode om *huqúq* er på ingen måte tillatt. Den som er villig til å betale *huqúq* med den største glede, utstråling og velbehag, hans gave kan godtas; for øvrig er Gud den selvbestående, den høylovede.

Overvei det som den overmåte barmhjertige har åpenbart i Koranen — opphøyet være hans ord: «Blant dem er slike som pådrar seg syndens lodd, andre er lunkne. Men noen er i første rekke med gode gjerninger.»¹ De goder som måtte følge av prisverdige handlinger, skal tilfalle de individene som har utført dem. Om folkene forstod denne sannheten, ville de kappes med hverandre i veldedige gjerninger....

Dere må gjerne forsake hele verden, men må ikke gi avkall på selv det minste grann av Guds Saks verdighet. Således er den guddommelige formaning som er blitt innskrevet i Den Karmosinrøde Bok av den aller høyestes Penn. Vel er det med dem som handler deretter....

54. Det er Guds bindende befaling at hva som på hvert sted enn er blitt eller vil bli gjort tilgjengelig for *huqúqu'lláh*, skal forelegges hans hellige nærvær. Eventuelle beskjeder i så måte bør følges som anvist, slik at alle ting kan bli vel ordnet.

Det er såre velbehagelig hvis alt som er foreskrevet i Den Aller Helligste Bok blir fulgt, så at alle kan bli smykket med det som verdens høyst-elskede har til hensikt.

---

¹ Koranen 35:29.

55. Der finnes ingen innvendig mot å tilby for salg det som er gitt i *ḥuqúqs* navn. Dette forkynner Den Overmåte Herlige Penn fra sin fornemme bolig på befaling av evighetens Konge.

56. Den som ønsker å gi *ḥuqúqu'lláh* med den største glede og iver, bør betale den til pålitelige personer som deg¹ og få en kvittering, slik at alt som gjøres, kan skje i samsvar med hans godkjenning og tillatelse. Sannelig, han er den vitende, den vise.

57. Du har skrevet at de har forpliktet seg til å leve i den største nøysomhet for å sende resten av sin inntekt til hans opphøyede nærvær. Denne saken ble nevnt ved hans hellige kongesete. Han sa: La dem vise måtehold og ikke pålegge seg selv besvær. Vi ønsker at de begge får nyte et liv som er velbehagelig.

58. Innbetalinger av *ḥuqúqu'lláh* kan ikke overleveres til enhver. Disse ord er blitt ytret av ham som er den ypperste sannhet. *Ḥuqúqu'lláh* bør oppbevares av betrodde personer og sendes videre til hans hellige kongesete gjennom Guds tillitsmenn.

59. Det foreligger en fastsatt anordning om *ḥuqúqu'lláh*. Etter at Rettferdighetens Hus er opprettet, vil loven om den bli gjort åpenbar, i samsvar med Guds vilje.

60. Opphøyet være du, o hele skapningens Herre, den som alle ting må vende seg til. Med min indre og min ytre tunge avlegger jeg vitnesbyrd om at du har manifestert og åpenbart deg, sendt ned dine tegn og gjort dine vitnesbyrd kjent. Jeg bevitner din uavhengighet av noe annet enn deg selv og din hellighet over alle jordiske ting. Jeg ber deg ved din Saks alt overskyggende herlighet og ditt Ords ypperste kraft om å gi styrke til den som ønsker å gi det som du har foreskrevet ham i din Bok og å følge det som vil spre duften av ditt bifall.

---

¹ Hájí Abu'l-Ḥasan-i-Ardikání.

Sannelig, du er den overmåte mektige, den overmåte nådige, den overmåte tilgivende, den overmåte gavmilde.

UTDRAG FRA 'ABDU'L-BAHÁS SKRIFTER'¹

61. Som forutbestemt av skapningens utspring er verdens tempel blitt formet i menneskekroppens bilde og som dens avbilde. Faktisk gjenspeiler den ene bildet av den andre, om du bare kunne se med øyne som ser. Med dette menes at på samme måte som menneskekroppen i denne verden, som i det ytre er sammensatt av ulike lemmer og organer, i virkeligheten er et nært sammenføyhet, sammenhengende hele, så er den fysiske verdens oppbygning likeledes som et eneste vesen med lemmer og deler som er uadskillelig forbundet.

Hvis man kunne se med et øye som oppdager alle tings innerste virkelighet, ville det bli klart at den mektigste forbindelse som knytter tilværelsens verden sammen, ligger innenfor området av de skapte ting selv, og at samarbeid, gjensidig hjelp og gjensidighet er vesentlige kjennetegn i tilværelsens verdens forenede legeme, siden alle skapte ting henger nøye sammen og enhver ting påvirkes av en annen eller har fordel av den, enten direkte eller indirekte.

Tenk for eksempel på hvordan én gruppe av skapte ting utgjør planteriket og en annen dyreriket. Hver av disse to gjør bruk av visse elementer i luften som dens eget liv er avhengig av, mens hver øker mengden av slike elementer som er vesentlige for den andres liv. Med andre ord, planteverdens vekst og utvikling er umulig uten dyrerikets eksistens, og å opprettholde dyrelivet er utenkelig uten planterikets samarbeid. Av lignende art er forbindelsene som eksisterer mellom alle skapte ting. Derfor ble det sagt at samarbeid og gjensidighet er vesenstrekk som er uløselig forbundet med det forenede system som tilværelsens verden utgjør, og uten disse ville hele skaperverket bli til intet.

---

¹

Alle avsnitt er utdrag fra tavler som ikke har vært oversatt før dersom ikke kilden er oppgitt.

Når du tar et overblikk over skaperverkets veldige omfang, vil du legge merke til at jo høyere på den oppadgående buen et rike av skapte ting befinner seg, desto mer iøynefallende er tegnene og bevisene på den sannhet at samarbeidet og gjensidigheten på en høyere ordens nivå er større enn det som finnes på en lavere ordens nivå. For eksempel er de klare tegn på denne grunnleggende virkeligheten lettere å oppdage i plante- enn i mineralriket og enda mer åpenbare i dyre- enn i planteverdenen.

Og når du betrakter menneskets verden, vil du derfor se dette vidunderlige fenomen skinne strålende fra alle kanter med den største fullkommenhet. For på dette nivå er handlinger preget av samarbeid, innbyrdes hjelp og gjensidighet ikke begrenset til legemet og til ting som angår den materielle verden, men gjelder alle forhold, fysiske som åndelige, så som de som er knyttet til sinn, tanker, meninger, manerer, skikker, holdninger, forståelse, følelser eller andre menneskelige fornemmelser. I alle disse ville du finne disse sammenbindende relasjonene fast etablert. Jo mer denne innbyrdes forbindelsen styrkes og utvides, desto mer vil det menneskelige samfunn oppleve fremgang og velstand. Uten disse livsviktige bånd ville det faktisk være helt umulig for menneskehetens verden å oppnå sann lykke og fremgang.

Betenk nå at dersom denne viktige saken er av slik betydning blant de mennesker som kun er manifestasjoner av tilværelsens verden, hvor mye større må ikke ånden av samarbeid og gjensidig hjelp være blant dem som er essensen av den skapte verden, som har søkt det himmelske Tress beskyttende skygge og begunstiges av den guddommelige nådes manifestasjoner. Og betenk hvordan tegnene på denne ånden, ved deres alvorlige bestrebelser, deres kameratskap og samhold, ville vise seg i enhver sfære av deres indre og ytre liv, i åndens og de guddommelige mysteriers rike og i alle ting forbundet med denne verden og den neste. Det kan således ikke være tvil om at de til og med må være villige til å ofre livet for hverandre.

Dette er det grunnleggende prinsipp som ordningen med *huqúqu'lláh* er bygget på, siden dens inntekter er viet til å fremme disse formålene. For øvrig har den ene sanne Gud alltid vært og vil alltid være uavhengig av alle andre enn seg selv. På samme måte som han har gjort alle skapte ting i stand til å få del i sin grenseløse nåde og miskunn, er han likeledes i stand til å skjenke sine elskede rikdom fra sin makts skattkamre. Men visdommen ved dette budet ligger i at det i Guds øyne er velbehagelig å gi. Tenk over hvor velbehagelig denne mektige gjerningen må være etter hans skjønn, så at han har tilskrevet den seg selv. Fryd dere derfor, o gavmildhetens folk!

Vi har et inderlig håp om at i denne aller største tidsperiode vil den overmåte barmhjertiges vidunderlige egenskaper, ved herlighetens Konges uendelige gavmildhet og velsignelser, finne uttrykk i Guds tjeneres liv på en slik måte at de sødmefylte duftene av dem vil spre vellukt over alle egnar.

Dette emnet behøver flere enkeltheter, men vi har behandlet det i korthet.

62. O mine himmelske venner! Det er sikkert og tydelig at den uforlignelige alltid lovprises for sin absolutte rikdom, utmerker seg ved sin altomfattende barmhjertighet, kjenne-tegnes ved sin evige nåde og er kjent for sine gaver til tilværelsens verden. Likevel har han, i overensstemmelse med sin uutgrunnelige visdom og for å anvende en enestående prøve for å skjelne vennen fra den fremmede, pålagt sine tjenere *huqúq* og gjort den obligatorisk.

De som har fulgt denne vektige forordningen, har mottatt himmelske velsignelser, og i begge verdener har deres ansikter lyst strålende og deres nesebor blitt fylt av Guds ømme barmhjertighets sødmefylte dufter. Et av tegnene på hans fullendte visdom er at betalingen av *huqúq* vil gjøre giverne i stand til å bli faste og standhaftige og vil utøve en sterk innflytelse på deres hjerter og sjeler. *Huqúq* vil for øvrig bli brukt til veldedige formål.

63. O venner av 'Abdu'l-Bahá! Herren har, som et tegn på sine uendelige gaver, nådigst begunstiget sine tjenere ved å foranstalte en fastsatt pengegave [*huqúq*], som de pliktoppfyllende skal gi til ham, til tross for at han, den sanne, og hans tjenere til alle tider har vært uavhengige av alle skapte ting. Og Gud er virkelig den altbesittende, opphøyet over behovet for noen gave fra sine skapninger. Denne fastsatte pengegaven forårsaker imidlertid at folk blir faste og standhaftige og tilfører dem guddommelig vekst.

64. Angående *huqúq*, som er uttrykkelig forordnet i Boken: Den er ment å være til gavn og velstand for individene selv og fremmer deres glede og standhaftighet. For øvrig har den ene sanne Gud vært og vil alltid være selvbestående i alle ting.

65. Du har spurt om *huqúq*. Fra ens årlige inntekt kan alle utgifter i løpet av året trekkes fra, og av det som gjenstår, skal det betales 19% til *huqúq*. For eksempel har en person hatt 1000 pund i inntekt fra sin forretning. Etter å ha trukket fra sine årlige utgifter på, la oss si, 600 pund, ville han ha et overskudd på 400 pund som det skal betales *huqúq* av etter en sats på 19%. Dette ville beløpe seg til 76 pund som blir å gi til *huqúq* til veldedige formål.

Huqúq innkreves ikke av hele ens formue hvert år. En persons formue kan utgjøre 100.000 pund. Hvordan kan han forventes å betale *huqúq* av denne formuen hvert år? For eksempel, fra den inntekten du måtte ha hatt et bestemt år, trekker du dine utgifter i løpet av det året. *Huqúq* skal så betales av det som blir igjen. Formue som det ble betalt *huqúq* av foregående år, vil være fritatt for videre betaling.

66. Kort sagt, dersom det etter fradrag av de årlige utgiftene er noe overskudd igjen, så vil *huqúq* gjelde for dette overskuddet etter en sats på 19%, og ingen ytterligere betaling av *huqúq* skal belastes det. Men dersom det i det påfølgende år fortsatt er et inntektsoverskudd etter fradrag av dette andre årets utgifter, da vil *huqúq* gjelde kun for overskuddsbeløpet.

67. Med hensyn til *ħuqúq*, så skal den betales av hva som enn måtte være til overs etter fradrag av ens årlige utgifter. Men pengebeløp eller eiendom som er nødvendig for å erverve inntekt til ens utkomme, og som det en gang er betalt *ħuqúq* av, er fritatt for *ħuqúq*. Denne fritagelsen gjelder også for en eiendom som det allerede er betalt *ħuqúq* av, og som ikke gir inntekt som overstiger ens behov.... Å forføye over *ħuqúq*, helt eller delvis, kan tillates, men dette bør skje etter tillatelse fra den Sakens myndighet som alle må vende seg til.

68. *Huqúq* gjelder for alt en eier. Har en person imidlertid betalt *ħuqúq* av en bestemt formue, og inntekten av denne formuen tilsvarer hans behov, skal ingen *ħuqúq* betales av vedkommende.

Huqúq skal ikke betales av jordbruksredskaper og -utstyr eller av dyr brukt til å pløye jorda, i den grad disse er nødvendige.

69. Det gjelder måten *ħuqúq* skal betales på. Når man har trukket fra de utgiftene en har pådratt seg i løpet av året, skal *ħuqúq* betales av enhver overskytende inntekt av ens eiendom, yrke eller forretning.

70. Angående spørsmålet om *ħuqúq*, så bør du på ingen måte komme med uttalelser som forlanger at noen skal betale *ħuqúq*. Dersom imidlertid en hengiven og selvoppofrende sjel fritt og spontant gir deg noe i *ħuqúqs* navn eller til de fattige, så kan du ta imot.

71. I henhold til det som uttrykkelig sies i Den Aller Helligste Bok, bør beløp gitt som *ħuqúq* oppbevares på et sted og utbetales etter behov. Du bør imidlertid ikke forlange av noen der at de gir *ħuqúq*, dersom de ikke er rede til å gjøre det frivillig og av sitt eget frie valg.

72. Den Velsignede Skjønnhet — måtte mitt liv ofres for hans støv — har gjennom sitt avgjørende Ord understreket at den største ærlighet må utvises i saker som har med *ħuqúq* å gjøre. Ordningen med *ħuqúq* er hellig.

73. En tredje fornødenhet [for dem som rådslår sammen] er å gjøre de guddommelige budene kjent blant vennene, så som de obligatoriske bønnene, faste, pilegrimsreise, *ħuqúqu'lláh* og alle de andre forordningene.

74. Siden Guds elskede i Persia betraktes som gamle og prøvede venner, er det med den umåtelige hengivenhet jeg nærer for dem at deres gaver til *ħuqúq* blir tatt imot. De må glede seg overmåte over å ha blitt skjenket slik en gave.

75. Gi Gud takk, for han har nådigst gjort deg i stand til å følge påbudet som er gitt i hans Aller Helligste Bok, i og med at du har reist deg for å oppfylle forpliktelsen til *ħuqúq*, og Gud har godtatt din gode gjerning.

Vit dessuten at de som trofast tjener den overmåte barmhjertige, vil berikes av ham fra hans himmelske skattkammer, og at det å gi *ħuqúq* bare er en prøve gjennomført av ham overfor hans tjenere og tjenerinner. Således vil enhver sann og oppriktig troende gi *ħuqúq* til understøttelse av de fattige, de funksjonshemmede, de trengende og de foreldreløse og til Guds Saks andre livsviktige behov, på samme måte som Kristus opprettet et fond for veldedige formål.

76. Det sømmer seg for deg å takke Gud, siden han har hjulpet deg til å oppfylle *ħuqúq*-forpliktelsene. Dette er en bekreftelse som Gud har skjenket deg. Lovpris derfor ham for å ha skjenket denne guddommelige forordningen som er foreskrevet i din Herres, den gamle av dagers, epistler. Sannelig, han er den nådige, den gavmilde.

77. Når det gjelder den gaven du har gitt som *ħuqúq*, har vi mottatt den som om den var en skatt, siden den ble fremført med dyp kjærlighet og hengivenhet. Vi skal snart bruke den

til hans hellige gravmæle, for at ditt navn derved må udødeliggjøres for evig.

UTDRAG FRA 'ABDU'L-BAHÁS MUNTLIGE UTSAGN

78. Spørsmål: Når det gjelder *ḥuqúq*, betyr den $1/19$ av ens nettoinntekt eller ens bruttoinntekt? I Amerika er det for eksempel en skatt på bruttoinntekten etter at visse fradrag er foretatt. Hvordan skal *ḥuqúq* regnes ut?

Svar: Hovedinnholdet i 'Abdu'l-Bahás forklaring var: Etter at man har betalt alle sine nødvendige utgifter, blir 19% av det som gjenstår tatt og gitt som *ḥuqúq*. For eksempel, dersom en person har 100 piastere igjen etter at alle hans utgifter er betalt, så tas 19 piastere som *ḥuqúq* til Guds Sak. Dette gjøres ved årets slutt etter at man har brakt på det rene hva ens utgifter har vært. For hver 100 piastere tas 19 til *ḥuqúq*.

Man betaler dette én gang, og så skal det ikke betales mer *ḥuqúq* av den summen. Det er slutt. Neste år vil vedkommende betale på grunnlag av det beløpet han har igjen i sin besittelse etter at utgiftene er trukket fra, og etter at også beløpet som han betalte *ḥuqúq* av det forrige året, er fratrukket.

For eksempel, på slutten av det første året har en mann 1000 piastere igjen etter at alle hans utgifter er betalt. 190 piastere tas så som *ḥuqúq*. Etter at alle utgiftene er brakt på det rene, kan han på slutten av det neste året ha 2000 piastere igjen. Siden han allerede har betalt *ḥuqúq* av 1000 piastere foregående år, trekkes denne summen fra de 2000, og han betaler *ḥuqúq* av 1000 piastere (eller 190 piastere). Det tredje året kan nettobeløpet av det han eier være 2500 piastere. Han trekker 2000 piastere fra dette beløpet og betaler 19 prosent av 500 piastere, eller 95 piastere. Dersom han på slutten av det fjerde året har 2500 piastere, tas det ingen *ḥuqúq*.

Spørsmål: Ved fradrag av nødvendige utgifter, betraktes da bidrag til *Mashriqu'l-Adhkár*, undervisning og andre av Sakens aktiviteter som en del av *huqúq*, eller skal de tas separat?

Svar: 'Abdu'l-Bahá svarte at *huqúq* var separat og uavhengig av disse og kom først. Etter at den er bestemt, så kan en ta seg av de andre tingene. Han smilte og sa at når *huqúq* gis, så vil 'Abdu'l-Bahá finne ut hvor mye av den som skal gå til *Mashriqu'l-Adhkár*, hvor mye til undervisning og hvor mye til de trengende, osv.

UTDRAG FRA ET BREV AV SHOGHI EFFENDI

79. Å gi bidrag til dette formålet [til støtte for det åndelige rådets aktiviteter] er ett av Guds Saks presserende behov, anses som høyst vesentlig og er av grunnleggende betydning. Nest etter betalingen av *huqúq* er det enhver bahá'ís plikt.

(27. februar 1923 — oversatt fra persisk)

UTDRAG FRA BREV SKREVET PÅ VEGNE AV SHOGHI EFFENDI

(Til enkeltpersoner dersom ikke annet er angitt.)

80. Angående *huqúqu'lláh* ..., den gjelder for ens varer, eiendom og inntekt. Etter fradrag av de nødvendige utgifter er restbeløpet overskudd og utgjør et tillegg til ens kapital. Dette beløpet skal det betales *huqúq* av. Når man har betalt *huqúq* én gang av en bestemt sum, skal det ikke lenger betales *huqúq* av summen, med mindre den skulle overføres fra en person til en annen. Ens bolig og husholdningens innbo er unntatt fra *huqúq*.... *Huqúqu'lláh* betales til Sakens Sentrum.

(4. april — 3. mai 1927 — oversatt fra persisk)

81. Du vil finne henvisninger til *huqúq* i boken *Aqdas*, som jeg tror det finnes avskrifter av hos et par troende i Amerika.

Alle saker som ikke er uttrykkelig avgjort av Bahá'u'lláh, skal henvises til Det Universelle Rettferdighetens Hus.

(26. desember 1927)

82. Når det gjelder *huqúq*, ønsker Beskytteren at jeg skal informere deg om at det for tiden ikke er obligatorisk for vennene å betale den, men at de bør tilskyndes til å bidra til de lokale og nasjonale fondene.

(19. september 1929)

83. Med hensyn til *huqúq* så er den i virkeligheten 19 prosent av ens inntekt, som skal betales til Beskytteren. Men den er ikke obligatorisk nå.

(19. desember 1929, «Dawn of a New Day», s. 27)

84. Du spurte angående *huqúq*. Shoghi Effendi ville langt heller foretrekke at vennene i Amerika konsentrerte sine økonomiske ressurser om å fullføre templet fremfor å spre kreftene langs kanaler som ennå ikke krever umiddelbar oppmerksomhet. Når den tid kommer da Saken har behov for at denne religiøse gaven trer i kraft, vil Shoghi Effendi si fra om det og kunngjøre det beløp som er foreskrevet. Det er bare gradvis at Bahá'u'lláhs læresetninger kan settes ut i livet. Tiden må bli moden hvis det ønskede resultat skal nås.

(15. februar 1932)

85. Når det gjelder ditt spørsmål angående «*huqúq*», ønsker Shoghi Effendi at jeg skal informere deg om at selv om den er blitt foreskrevet av Bahá'u'lláh og henvist til av 'Abdu'l-Bahá i hans «Vilje og testamente», er han likevel tilbakeholdende med å fremheve den, i betraktning av hvor ytterst nødvendig det er å bevare Sakens verdighet, og også i betraktning av troens økende nasjonale utgifter.

(10. februar 1935)

86. Angående emnet *huqúq*, så er Shoghi Effendi tilbakeholdende med å fremheve det nå, ut fra Sakens presserende behov i Amerika. Men når tiden er inne til å forklare den for

vennene, vil han ikke unnlate å gjøre det. La det være nok å si nå at *huqúq* utgjør nitten prosent av ens inntekt og ikke ni, som noen synes å tro.

(31. mai 1937)

87. En *mithqál* består av nitten *nakhuder*. Vekten av 24 *nakhuder* tilsvarer $4 \frac{3}{5}$ gram. Beregninger kan gjøres med dette som grunnlag.

(17. november 1937)

88. Du har spurt hvorvidt arvingene, som avdødes hovedbolig, møbler og klær overføres til ved arv, vil være fritatt for betaling av *huqúq* eller ei. Til dette sa han: Siden boligen, møblene og utstyr til yrkesutøvelse, i samsvar med den tydelige teksten, er gitt fritak for *huqúq*, så vil slike eiendeler fortsette å være fritatt når overføring av eiendomsretten finner sted.

(29. september 1942 til Nasjonalt Åndelig Råd for Iran — oversatt fra persisk)

89. Angående spørsmålene som er stilt i dine brev: *Huqúq* er en samvittighetsforpliktelse; men Beskytteren har ikke følt at tiden var moden for å understreke dette i Vesten.

(24. mars 1945)

90. Stor er den lønn som Gud har forordnet for de sanne og hengivne sjeler, de rene og frigjorte skapninger som spontant har skjenket en del av sine jordiske eiendeler til Guds Sak, enten i sin levetid eller gjennom sine testamenter, og har hatt det privilegium og den ære å oppfylle sine forpliktelser til *huqúqu'lláh*.

Gi på mine vegne forsikringer til giverne og til de gjenvende etter dem som er steget opp til Gud, og bekreft at disse bestrebelse og gaver nødvendigvis vil måtte tiltrekke seg guddommelige bekreftelser, himmelske velsignelser og utallige goder, og fremme det internasjonale bahá'í-samfunns mangfoldige interesser. Vel er det med dem, siden Gud har

gjort dem i stand til å oppfylle det som vil høyne deres stader i denne verden og i den kommende verden.

(23. juni 1945 — oversatt fra persisk)

91. Beskytteren ønsker for tiden ikke å gå inn på emnet *huqúq*. Men det generelle prinsippet er at når du har betalt for din kapital, skal du ikke måtte betale for den igjen.

(28. juli 1946)

92. Betalingen av *huqúq* er en åndelig forpliktelse. Vennene må ikke pålegges av rådene å betale den, men oppmuntres til å oppfylle denne åndelige forpliktelsen pålagt dem i *Aqdas*.

(12. oktober 1946 til Nasjonalt Åndelig Råd for India)

93. *Huqúq* skal betales til Beskytteren av de troende enkeltvis, men han har ikke, i betraktning av de mange økonomiske krav fra arbeidet som de amerikanske troende er i gang med å utføre, vurdert tiden til å være inne til å understreke dette punktet. De står fritt til å gjøre som de ønsker i denne saken. Siden, når den tid kommer, vil han forklare sakens detaljer fullt ut for dem.

(27. mars 1949)

94. *Huqúq* er for tiden det samme som det internasjonale fondet, og derfor sender jeg deg en kvittering som sier at det er til troens internasjonale interesser.

(8. juni 1947)

95. Når det gjelder *huqúq*: den er betaling av 19%, ikke 1/19. George Latimers forståelse var helt korrekt.

(4. oktober 1950)

**UTDRAG FRA SKRIFTENE TIL
DET UNIVERSELLE RETTFERDIGHETENS HUS**
(Til enkeltpersoner dersom ikke annet er angitt.)

96. Siden *ḥuqúqu'lláh*, i henhold til påbudet i Boken, er blitt betegnet som en av Sakens institusjoner, og ettersom oppfyllelsen av denne forpliktelsen er bindende for Bahás folk, er det derfor funnet passende at deres åndelige råd fullt ut burde gjøre de kjære vennene i Persia kjent med betydningen av dette viktige ansvaret og gradvis kunngjøre for hele samfunnet slike påbud som har med *ḥuqúqu'lláh* å gjøre og finnes nedskrevet i hans klare Bok. Ifølge de uttrykkelige tekstene er det helt åpenbart ikke tillatelig å anmode om *ḥuqúqu'lláh*. Men Sakens tillitsmenn har ansvaret for å rette appeller av generell art til de kjære vennene, så at de kan bli bedre informert om denne vesentlige forpliktelsen. Om Gud vil, kan de gjennom de leilighetsvise påminnelsene fra deres råd få privilegiet og æren av å oppnå denne veldedige gjerningen — en gjerning som nedkaller himmelske velsignelser, tjener som et middel til å rense de hengivne vennenes jordiske eiendeler og fremmer bahá-folkets internasjonale virksomheter.

Tillitsmannen for *ḥuqúqu'lláh*, Sakens Hånd dr. 'Alí-Muḥammad Varqá, er blitt bedt om å utpeke, når det måtte være tilrådelig, visse representanter for *ḥuqúqu'lláh* i forskjellige kommuner, provinser og naboland, så at det kan bli enklere for vennene i de områdene å gi *ḥuqúqu'lláh*.

Det er klart for disse tillitsmenn for den barmhjertige at dette organ, i henhold til den uttrykkelige teksten i de hellige skriftene, er det organet som alle ting må henvises til, og *ḥuqúqu'lláh* kan brukes til å fremme Sakens interesser i bahá'í-verdenen kun etter tillatelse fra den Sakens myndighet som alle må vende seg til.

(27. oktober 1963, til Nasjonalt Åndelig Råd i Iran — oversatt fra persisk)

97. Betalingen av *ḥuqúqu'lláh* er en av de vesentlige åndelige forpliktelsene som Bahá'u'lláhs vidunderlige penn har nedtegnet i Den Aller Helligste Bok.

Det ville være å foretrekke og mer passende om disse to regnskapene, nemlig bidrag til fondene og betaling av *ḥuqúqu'lláh*, ble ført separat. Dette betyr at først bør du betale din *ḥuqúqu'lláh*, og så kan du gi dine hengivne bidrag etter eget skjønn til det internasjonale fondet som nå benyttes til å oppnå Niårsplanens mål.

(18. august 1965 — oversatt fra persisk)

98. Nylig stilte en av vennene følgende spørsmål: Om en person skulle gi sin eiendom til bahá'í-fondene, helt eller delvis, hvilket ansvar ville han fortsatt ha for å betale *ḥuqúqu'lláh*?

Dette er det som ble gitt til svar: Betalingen av *ḥuqúqu'lláh* er en av bahá-folkets vesentlige åndelige forpliktelser som er blitt åpenbart i Den Aller Helligste Bok av Herlighetens Penn. Derfor bør vennene holde regnskapet for *ḥuqúqu'lláh* adskilt fra sine øvrige bidrag. Således må de først innfri sine forpliktelser når det gjelder *ḥuqúqu'lláh*, deretter kan de gi andre bidrag etter eget skjønn, i og med at råderetten over *ḥuqúqu'lláh*-fondene er underlagt den Sakens myndighet som alle må vende seg til, mens formålene for bidrag til andre fond kan bestemmes av giverne selv.

(22. august 1966 — oversatt fra persisk)

99. Vennene er utvilsomt opplyst av gudfryktighetens lys og er fullt klar over behovet for å rense og beskytte sine eiendeler i samsvar med de avgjørende ord åpenbart av vår Herre, den aller høyeste.

I disse urolige tider vender vi som lengter etter ham, oss inderlig i bønn til kongesetet for menneskehetens Herre for at han nådigst kan gjøre denne ærverdige forsamling i stand til å minne den overmåte barmhjertiges Skjønnhets elskere gjentatte ganger om at dette hellige og himmelske påbudet er svært viktig og bindende. De bør oppmuntres til å følge nøye

og samvittighetsfullt det som hans guddommelige bud har pålagt dem, ved at det avgis uttalelser og deles ut brosjyrer, og ved at man benytter sammenkomster, skoler og konferanser arrangert av vår nidkjære Herres tilhengere. Dermed kan de troende som er prydet med gudsfrykt, bli beskyttet mot de fryktelige konsekvensene som bebudes i hans dystre advarsler, kan motta hans sikre velsignelser og bli gjort i stand til å få del i utgytelsene av hans ufeilbarlige åndelige nåde.

(12. september 1969 — oversatt fra persisk)

100. Noen av de kjære vennene som holder sine *ḥuqúqu'lláh*-forpliktelser, har skrevet og spurt om forholdet mellom å gi gaver til fondene og å betale *ḥuqúqu'lláh*. Det vil si, om en person som har til hensikt å oppfylle sine *ḥuqúqu'lláh*-forpliktelser, gir gaver til andre fond og prosjekter i stedet, vil han da være fritatt for å betale *ḥuqúqu'lláh* eller ei?

De hellige tekstene som vedrører denne saken, er klare. Men siden dette spørsmålet gjentatte ganger er blitt stilt av vennene, ble det bestemt å belyse det til deres informasjon.

Å betale *ḥuqúqu'lláh* er en åndelig forpliktelse som er bindende for Bahás folk. Påbudet er nedfelt i Den Aller Helligste Bok, og klare og avgjørende forklaringer er gitt i forskjellige tavler.

Enhver hengiven troende som er i stand til å oppfylle de angitte betingelsene, må betale *ḥuqúqu'lláh*, uten noe unntak. Ifølge den uttrykkelige teksten i Den Aller Helligste Bok betraktes faktisk unnløstelse av å følge dette påbudet som et tillitsbrudd, og det guddommelige budskap: «Den som opptrer uærlig overfor Gud, vil i rettferdighet bli avslørt,» er en klar henvisning til slike mennesker.

Paktens Sentrum har bekreftet *ḥuqúq*-forpliktelsen med disse ord: «Herren har, som et tegn på sine uendelige gaver, nådigst begunstiget sine tjenere ved å foranstalte en fastsatt pengegave [*ḥuqúq*], som de pliktoppfyllende skal gi til ham, til tross for at han, den sanne, og hans tjenere til alle tider har vært uavhengige av alle skapte ting.»

Denne vektige forordningen er, som bevitnet av Herlighetens Penn, forlenet med uvurderlig vinning og visdom. Den renser ens eiendeler, avverger tap og ulykke, bidrar til velstand og ære og skjenker guddommelig vekst og velsignelse. Den er et offer gitt til og forbundet med Gud og en tjenestegjering som leder til hans Saks fremme. Som bekreftet av Paktens Sentrum, utgjør *huqúq*-gavene en prøve for de troende og gjør vennene i stand til å bli faste og standhaftige i tro og forvissning.

Kort sagt, å betale *huqúqu'lláh* er en av de bindende åndelige forpliktelsene for Bahá'u'lláhs tilhengere, og utbyttet tilfaller den Sakens myndighet som alle må vende seg til. Dessuten har den eldgamle skjønnhet — opphøyet være hans pris — erklært at etter opprettelsen av Det Universelle Rettferdighetens Hus ville de nødvendige avgjørelser i denne forbindelse treffes i samsvar med det Gud har villet, og at ingen, unntatt myndigheten som alle må vende seg til, har rett til å disponere over dette fondet. Med andre ord, hvor stor del av ens rikdom som enn måtte være å betale som *huqúq*, så tilhører dette Guds Saks verdenssenter, ikke de individene det gjelder.

Således bør vennene ikke følge sin egen vilje og dømmekraft ved å bruke noen av midlene lagt til side for *huqúqu'lláh* til noe annet formål, selv ikke til veldedige gaver for troen.

Vi håper oppriktig at enhver må få del i det privilegium å oppfylle denne hellige og velsignede forpliktelsen, noe som ville sikre oppnåelsen av sann glede og ville tjene til å fremme gjennomføringen av bahá'í-foretagender over hele verden.

Sannelig, Gud er selvbestående og uten behov for sine skapninger.

(25. oktober 1970, til Nasjonalt Åndelig Råd for Iran — oversatt fra persisk)

101. I en av sine tavler har 'Abdu'l-Bahá uttalt: «Å forføye over *huqúq*, helt eller delvis, kan tillates, men dette bør skje etter tillatelse fra den Sakens myndighet som alle må vende

seg til.» Bestemmelsen i hans «Vilje og testamente» om at *ḥuqúqu'lláh* «skal gis gjennom Beskytteren av Guds Sak...», er klart i samsvar med dette prinsippet. I en annen tavle henviste 'Abdu'l-Bahá til Det Universelle Rettferdighetens Hus som «myndigheten som alle må vende seg til», og det er klart at i Beskytterens fravær er dette troens høyeste og sentrale institusjon. Enn videre åpenbarte Bahá'u'lláh følgende før 'Abdu'l-Bahá: «Det foreligger en fastsatt anordning om *ḥuqúqu'lláh*. Etter at Rettferdighetens Hus er opprettet, vil loven om den bli gjort åpenbar, i samsvar med Guds vilje.» I samsvar med disse tydelige tekstene ligger det klart innenfor myndighetsområdet for Det Universelle Rettferdighetens Hus å fatte bestemmelser angående mottak og utbetaling av *ḥuqúqu'lláh* på det nåværende tidspunkt.

(2. mars 1972 til Sakens Hender bosatt i Det hellige land)

102. Betaling av *ḥuqúqu'lláh* er ennå ikke gjort gjeldende for den vestlige verden. Den vil utvilsomt få almen gyldighet en gang i fremtiden, men for tiden er de troende i Vesten i stand til oppfylle sine materielle forpliktelser overfor Saken ved å bidra til fondene.

(12. juli 1972)

103. Vi er dypt rørt av ditt kjærlige brev av 27. desember 1972 som uttrykker ønsket om å følge loven om *ḥuqúqu'lláh* med hensyn til din morsarv.

Til tross for at denne loven ikke gjelder for vennene i Vesten nå, står det enhver troende fritt å følge den om han ønsker, som du ganske riktig sier.

Denne loven fra *Aqdas* fastsetter at 19 prosent av ens kapital skal betales som *ḥuqúqu'lláh* når kapitalen beløper seg til minst «19 *mithqáler* gull».... For å fastsette det beløpet en troende skal betale, trekker han først fra eventuelle gjeldsposter og utgifter han måtte ha og betaler nitten prosent av sin gjenværende kapital hvis den tilsvarer minst nitten *mithqáler* gull.

Dersom du finner at du ønsker å følge denne loven fra *Aqdas* i dag, fastsetter du den samlede verdien av din arv i kontanter og andre aktiva minus eventuelle utgifter eller gjeldsposter du måtte ha og tar i betraktning under hvilke omstendigheter du ville være i stand til å betale *ḥuqúqu'lláh* basert på nettoverdien av arven. Tiden og betalingsbetingelsene overlates den enkelte.

For eksempel, dersom ens aktiva innbefatter eiendom eller aksjer i tillegg til kontanter, kunne man anse det ufordelaktig eller ubeleilig å betale nitten prosent av verdien av de ikke-likvide aktiva inntil de avhendes og man først da foretrekker å oppfylle denne åndelige forpliktelsen. Eventuelle utgifter forbundet med avhendingen av aktiva trekkes fra før en beregner nettoverdien som *ḥuqúqu'lláh* skal betales av.

(21. januar 1973)

104. ... Den hengivne troende som får som privilegium å betale «Guds rett», vil, så langt fra å søke utflukter for å slippe unna denne åndelige forpliktelsen, gjøre sitt ytterste for å oppfylle den. Siden lydighet mot denne loven på den annen side er en samvittighetssak og betaling av *ḥuqúqu'lláh* en frivillig handling, ville det ikke passe seg å gå lengre enn å informere de persiske vennene om deres åndelige forpliktelse og overlate til dem å bestemme hva de ønsker å gjøre med den.

Det samme prinsippet gjelder for de vennene som med ødsel hånd bruker penger på sine familier, som kjøper eller bygger boliger og møblerer dem langt over sine behov og rasjonaliserer disse utgiftene i sitt ønske om å unngå å betale *ḥuqúqu'lláh*. På samme måte bør de vennene som gifter seg med ikke-persere og bor i Europa eller andre land, ikke bli presset, men informert og overlatt til å bestemme selv.

(26. februar 1973)

105. ... mange detaljer i utregningen av *ḥuqúqu'lláh* er av Bahá'u'lláh blitt overlatt til den enkelte troendes vurdering og samvittighet. For eksempel fritar han slikt husholdningsutstyr og innbo som er nødvendig, men han overlater til den enkelte

å bestemme hvilke ting som er nødvendige og hvilke ikke. Bidrag til troens fond kan ikke betraktes som del av ens betaling av *ħuqúqu'lláh*. Om en skylder *ħuqúqu'lláh* og ikke har råd til både å betale den og å yte bidrag til fondet, bør betalingen av *ħuqúqu'lláh* prioriteres over å yte bidrag. Men hvorvidt bidrag til fondet kan behandles som utgifter i beregningen av de aktiva som det skal betales *ħuqúqu'lláh* av, overlates til den enkeltes vurdering i lys av hans egne omstendigheter.

Beskytterens sekretær skrev på hans vegne at «En *mithqál* består av nitten *nakhuder*. Vekten av 24 *nakhuder* tilsvarer $4 \frac{3}{5}$ gram. Beregninger kan gjøres med dette som grunnlag.» Nitten *mithqáler* tilsvarer dermed 69,191667 gram. En troy-unse tilsvarer 31,103486 gram, og 19 *mithqáler* tilsvarer således 2,224563 unser. Med den nåværende prisen på 339,10 dollar pr. unse ville 19 *mithqáler* gull beløpe seg til 754,35 dollar. Av et oppspart beløp på 754,35 dollar bør således 43,33 dollar (dvs. 19%) betales som *ħuqúqu'lláh*.

(16. september 1979)

106. Det er tydelig ut fra skriftene at en person er fritatt for å betale *ħuqúqu'lláh* av sin bolig og slikt utstyr til husholdning og yrke som er nødvendig. Det overlates til den enkeltes skjønn å avgjøre hvilke ting som er nødvendige og hvilke som ikke er det. Det er åpenbart at vennene ikke burde bruke penger med ødsel hånd på boliger og inventar og rasjonalisere disse utgiftene i sitt ønske om å unngå å betale *ħuqúqu'lláh*. Det er ikke funnet noen spesiell tekst som fritar kapital brukt til inntekts ervervelse. Det Universelle Rettferdighetens Hus overlater slike spørsmål til den enkelte troendes samvittighet.

(9. april 1980)

107. Rettferdighetens Hus peker videre på at hvor tunge de forpliktelsene enn måtte være som påhviler de troende til å betale *ħuqúqu'lláh* og til å støtte de andre av troens fond, så er dette åndelige forpliktelser som skal oppfylles frivillig, og

ikke under noen omstendigheter må enkelttroende avkreves eller anmodes om bidrag til noen av disse fondene, ikke engang *ḥuqúqu'lláh*. Appeller og formaninger må alltid rettes til vennene generelt, ikke til enkeltpersoner..

(7. mai 1980)

108. Den som etter fradrag av sine årlige utgifter eier et overskudd som er verdt minst nitten *mithqáler* gull, skal betale *ḥuqúqu'lláh*.

(20. oktober 1981 — oversatt fra persisk)

109. Det gjelder ditt andre spørsmål, der du spør om en hustru, når det er fullkommen forståelse mellom henne og mannen og hun har fullmakt til å bestyre sin manns eiendom så vel som sin egen, kan betale *ḥuqúqu'lláh* av alle deres eiendeler, eller, siden mannen eier en del av eiendommen, om hun bare burde betale *ḥuqúqu'lláh* av sin egen del av eiendommen.

Når dette spørsmålet skal besvares, bør en huske på at *ḥuqúqu'lláh* skal betales av eiendeler som utvilsomt anerkjennes som ens egne, og ikke av eiendom som en bare kontrollerer eller bruker. I tilfeller som ligner det du nevnte, påhviler det imidlertid mann og hustru å rådslå sammen og klargjøre nøye hvor grensene går for deres personlige eiendeler. Dernest bør de, enten sammen eller hver for seg, gi til *ḥuqúq* det beløpet de anser som sin bindende forpliktelse.

Når det gjelder fru ..., siden hennes mann er amerikaner og loven om *ḥuqúqu'lláh* for tiden ikke gjelder for vennene i Vesten, er betaling av *ḥuqúqu'lláh* for ektemannens del hverken bindende eller forbudt.

(10. januar 1982 — oversatt fra persisk)

110. Det Universelle Rettferdighetens Hus har mottatt ditt brev av 10. september 1982 der du spør om et bahá'í-ektepars ansvar for å betale *ḥuqúqu'lláh* når den ene er amerikansk og den andre persisk, og vi er blitt bedt om å gi deg følgende klargjøring.

1. Ditt brev henviser til at utregningen av *ḥuqúqu'lláh* baseres på inntekten. Som du vil skjønne ved å studere tekstene, skjer beregningen imidlertid ut fra nettoverdien av ens eiendeler etter fradrag av et antall fritaksposter så som bolig og nødvendig inventar, og av senere årlige forøkelser av denne nettoeiendommen som oppstår som overskuddsinntekt etter at nødvendige utgifter er betalt. Den er videre utregnet av eiendomsenheter som i verdi tilsvarer 19 *mithqáler* gull (2,22456 troy-unser).
2. Det kan ikke gis noen fast regel når det gjelder den delen av et ektepars eiendom det skal betales *ḥuqúqu'lláh* av når den ene partneren er fra Vesten og den andre en perser. Dette avhenger av hvordan mann og hustru selv betrakter eiendomsforholdet i familien. Derfor er det i grunnen en sak for rådslagning mellom mann og hustru, og som tidligere nevnt har Bahá'u'lláh overlatt mange av detaljene ved utregningen av *ḥuqúqu'lláh* til de enkelte troendes vurdering.

(11. oktober 1982)

111. Når det gjelder spørsmålet som herr ... har tatt opp, så gjør ham vennligst kjent med at den elskede Beskytteren i et brev til en troende forklarte at *ḥuqúqu'lláh* skal betales kun én gang av en gitt eiendom, enten det er personlig eller fast eiendom. Men skulle denne eiendommen gå over fra en person til en annen, slik som ved arv, blir den atter gjenstand for betaling av *ḥuqúqu'lláh*. Dette betyr faktisk at arvinger som mottar en del av sin arv fra et bo, må betale *ḥuqúqu'lláh* dersom den delen de mottar øker deres formue til et nivå som tilsier at denne hellige forpliktelsen må utføres.

(1. juni 1983 til Nasjonalt Åndelig Råd for De forente stater)

112. Når det gjelder ditt spørsmål angående hovedboligen og supplerende regler for den, ønsker vi å la deg vite at det for tiden ikke anses tilrådelig å vedta detaljerte regler for *ḥuqúqu'lláh*. Dermed står vennene fritt, og i fravær av bestemte regler kan de i hvert tilfelle oppfylle det de forstår ut fra tekst-

ene og overholde sine *ḥuqúqu'lláh*-forpliktelser etter sine egne vurderinger og sin egen samvittighets røst.

(4. mars 1984 — oversatt fra persisk)

Liste over viktige punkter angående *ḥuqúqu'lláh*

Belønning for betaling av *ḥuqúqu'lláh*: 26, 36, 42, 43, 44, 47, 53, 62, 75, 90.

Lover angående *ḥuqúqu'lláh*: 11, 12, 13, 18, 22, 23, 67, 68, 69, 80, 81, 83, 86, 88, 91, 105, 106, 109, 110, 111, 112.

Gud er uavhengig av *ḥuqúqu'lláh*: 1, 2, 5, 8, 10, 27, 40, 50, 53, 61, 62, 63, 64, 100.

Måtehold kontra ødselhet: 25, 57.

Tillitsmennene for *ḥuqúqu'lláh*: 35, 41, 49, 56, 58, 96.

Å skjenke sin rikdom på Guds sti: 1, 25, 44, 100.

Å betale *ḥuqúqu'lláh* renser ens eiendom og tiltrekker velstand og vel-signelser: 6, 7, 10, 22, 29, 31, 40, 41, 42, 45, 46, 48, 62, 63, 96, 99, 100.

Bidrag til fondene kontra betaling av *ḥuqúqu'lláh*: 79, 82, 84, 85, 86, 93, 94, 97, 98, 100, 105.

Samarbeid og gjensidig hjelp: 61.

Ḥuqúqu'lláh skal betales til den Sakens myndighet som alle må vende seg til: 21, 44, 49, 54, 58, 67, 80, 93, 96, 98, 100, 101.

Pålitelighet i *ḥuqúqu'lláh*: 10, 72.

Kvitteringer for *ḥuqúqu'lláh*: 56.

Avgjørelser angående *ḥuqúqu'lláh* tilligger Det Universelle Rettferdighetens Hus: 59, 100, 101.

Råderetten over *ḥuqúqu'lláh*: 9, 33, 39, 44, 62, 65, 75, 77, 96, 97, 100.

Anmodning om *ḥuqúqu'lláh* er ikke tillatt: 8, 9, 27, 32, 38, 40, 44, 46, 51, 52, 53, 70, 71, 92, 96, 104, 107.

Bønn: 60.

Procentsatsen for betaling av *ḥuqúqu'lláh*: 10, 14, 21, 65, 66, 83, 86, 95, 105.

Minimumsbeløpet som det skal betales *ḥuqúqu'lláh* av: 15, 16, 17, 19, 20, 22, 30, 105, 108.

Fordelene ved å betale *ḥuqúqu'lláh* tilfaller givne selv: 2, 3, 4, 5, 35, 36, 38, 40, 44, 45, 47, 48, 62, 63, 64.

Forpliktelsen til å betale *ḥuqúqu'lláh*: 4, 7, 34, 37, 38, 41, 42, 44, 62, 96, 97, 98, 100.

Å gjøre budet om *ḥuqúqu'lláh* kjent er et ansvar for åndelige råd: 73, 92, 96.

Ḥuqúqu'lláh ikke tatt imot på mange år: 27, 28, 29, 30, 32, 41, 59, 82, 84, 86, 89, 93, 102, 103.

INNHALDSFORTEGNELSE

Kodifisering av loven om *ḥuqúqu'lláh*

I.	Innledning	3
II.	En gave skjenket av Gud	5
III.	Beregning av <i>ḥuqúqu'lláh</i>	5
IV.	Anvendeligheten av loven om <i>ḥuqúqu'lláh</i>	8
V.	Betaling av <i>ḥuqúqu'lláh</i>	8
VI.	Forvaltning av <i>ḥuqúqu'lláh</i>	8

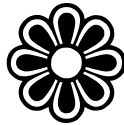
Sitater vedrørende loven om *ḥuqúqu'lláh*

Fra Bahá'u'lláhs skrifter (1-60)	9
Fra 'Abdu'l-Bahás skrifter (61-77)	31
Fra 'Abdu'l-Bahás muntlige utsagn (78)	37
Fra et brev fra Shoghi Effendi (79)	38
Fra brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi (80-95)	38
Fra brev skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus (96-112)	42
Liste over viktige punkter vedrørende <i>ḥuqúqu'lláh</i> ..	53

Loven om *ħuqúqu'lláh*

BAHÁ'Í FORLAG
OSLO 1990

Kodifiseringen av loven om *ḥuqúqu'lláh*
er foretatt av
Forskningsavdelingen ved
Det Universelle Rettferdighetens Hus
og ble fremlagt i 1987.

Sitatene om *ḥuqúqu'lláh*
er samlet av samme instans
og ble fremlagt i 1985.

Oversatt av Knut Haugen.

© Bahá'í Forlag 1990

Elektronisk versjon 2009

ISSN 0801-650X